

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

בקע תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח ואהרן

צדור לווכן כהיב וכנהם שיהא זנון צפיק * וכל עסק החור
והמעשה יהי הכל לשמו יחצרך ויזכור המיד זכש"י פמ"ש דהע"ה
צויהי ד' לנגדי המיד ומשה הזכירם וילעת היוכ והטבות אל לבן
כי ד' הוא הכלהים צמיהם מקעל ועל הכרך מההה לין עוד :

ובזה נהים דצקים צו יחצרך * וע"ז אמר ואחס הדציקים

צד' מלהיבם חייב כולכם * זה הפסוק כולל כל החורה
והמעשים והמדות וההנהגות בן אדם שיהי' דציקות הש"י הכל
למען שמו ואפילו כשעוסק בצרכי גופניים ההכרחי לא יזון
מהדציקות * כשעוסק במשם ומתן יחשוב הנני עוסק בעסק זה
ואקום צמשי שיהי' לי ריות כי הוא יחצרך הוא הנותן * וצוה
אעבה מלוח הפרנס אחי ומה אסחי וצני כדי שיהיו לעבודת הש"י
ואוליא מעות ללדקה ולת"ת וכיוולא צום וכן כשאוכל או הולך לישן
יכוין צו * כדי שיהיה גפו חזק לעסוק בחורה ולעשות מלות וכן
כל כיוול צום * נמלא כל ימי קיי האדם הוא לצוק תמיד זכש"י
אם הוא הולך בצרך הזה ואז זכש"י לדב קת הנלחיות צו יחצרך *
ובזה אמרו פתח ר"ם ואמר כהיב ואתם הדציקים מאן עמא
קדישא כישר לל להיב צהן אנריך ישראל מי כמוך עם נוסע צד'
מטום דאדציק חא דלחון צממא דא בעלמא דין ובעלמא דלחי לא
מחפרשין מוניה מההוא לרורא לרירי צו' לדיקייא * הה"ל
ואתם הדציקים צד' ולא אל ד' אלא צד' ממש * הן כי קרא השם
הזה לרור המייס כי שם ולרר הכל יהי דלון שזכש"י :

פרשת עקב

צו האמר בצצרך רבים הגוים האלה וגומר לא הירא מהם
וגומר כחתי פ' זה הפסוק במקום אחר באופן כי ישאר
היבתי כי כפשיטו ולא כמו שנדחק רש"י לומר שש"כ הוא לבזון
דלמ' לא ה"פ * אם האמר בצצרך וחורה על האמת שמלל
רצבע לא חוכל לכבוש אוחס כי רבים הגוים האלה ממנו לא
צעזר אלהי * אז לא הירא מהם כי יהיו אלהים בעזרך *
אבל כשהאמר כחי ועולם ידי וגומר אז הירא מהם וכן מוזכר
צדדיא אח"כ צפ' פן האכל וצבע חוצהים טושים הצנכה וגומר *
עד ואפרת בצצרך כחי ועולם ידי בן' * וזכרת את ד' אלהיך

פי

בי כוא ה
עובם ומ
כל ה
גמ
ארץ
חיוו *
שאמר ל
לא צדיבו
בלומר
דרך מו
ואת
ואם קמי
הארכתי
עושה נע
מלאך מו
הטובה ל
ואת חט
צום"ק צ
פתח אל
הפן וה
צמכהר
עובדין
בי כל מו
אל קטי
מחובוי
חד מלו
אנא פס
לאוטב
וקיימא

פרשת שלח עקב נח

כי כוא הכיחן לך כח לעשות חיל * וזו כלל גדול בכל מה שהאדם
עושה ומלליהן דבר גדול הן דבר קטן יהוה יודע * וככה להשיי
שהזמין לו זה הדבר :

כל המלוא אשר אנכי מלוך היום * ארז"ל אם התחלה במלוא
גמור אותה שאינה נקראת המלוא אלא על שם גומרה פו'
עיון דרש"י *

ארץ אשר לא במסכנת האכל בה לחם * זכאן רמז שלא
יאכל אדם אכילה גסה למלאות כריסו רק יאכל כדי
חייו * כמ"ס שדר רעבון שיטבור הרעבון ולא יוחר * זה
שאמר לא במסכנת * ראה חרפה בלא ישי' במסכנת אבל ג"כ
לא בריבוי גדול וזה המוכר רומז ג"כ כמ"ס ואכלה ושבעת *
כלומר כל מה שאדם אוכל תהי' שבע בו: כמו שאומרים לחינוך
דרך מוכר ראה כי בזה שאני נוהן לך תהיו שבע כלומר לא
תחסוך יוחר :

ואת חטא חכם אשר עשית' את העגל לקחתי ואשרוף אותו *
ולכאורה קשה איך אפשר לשרוף החטא שאין בו ממש *
ואם קאי על העגל הל"ל בקלרה ואת העגל אשר עשיתם * כבר
הארכתי במקום אחר כי כל מלוא האדם עושה וכל עבירה שאדם
עושה נעשה ממנו מלאך מן המלוא מלאך קדוש מן העבירה
מלאך משחית הרי שם מלוא והעבירה יתנה בפועל עומד ובעל
הטובה לריך לראות שיחצטל המלאך המשחית העומד * וזהו
ואת חטא חכם אשר עשיתם לקחתי ג"כ ושרפתיו * וכן הוא
בזה"ק צ"פ' זו * בפסוק אל תפן אל קשי העם הזה * ר' חייא
פתח אל תפן אל קשי העם הזה וכי מאן הוא דיימא למלכא אל
תפן והא כתיב כי עינו על דרכי איש : וכתיב אם יסחר איש
במסחרים ואנכי לא ארשם נאם ה' והא בכלל אשגח קצ"ה בפל
עובדין אסתכל ואעיל צדיגא על כלהו אם טבואם ביש כד"א
כי כל מעשה האלהים יבא במשפט * ומשה אמר אל תפן
אל קשי העם הזה * אלא הכי הנינו כל דר נש בעי לאכהמרא
מחובוי בגין דלא יחטא קמיה מלכא קדישא * ה"פ צ"ר עבד
חד מלוא הוא מלוא סלקא קיימא וקמי' קודשא צדיק הוא ואמר
אנא מפלגני דעבד ליוקצ"ה מני לה קמי' לאשגחא בה כל יומא
לאוטבא לי צגיני עבד על פיקודי אוריית' הסיא עבירא סלקא
וקיימא ואמר אנא מפלגניא דעבד ליוקצ"ה מני לה קמיה

וקיימא

פרשת שלח עקב

וקיימא לחמן ואשגחא ליה לשיאלא לי' הס"ד וירא ה' וינאץ
וירא ה' וינאץ ההיא לקיימא קמי' חב בתשובה מ"ה כתיב
סעביר חטאתך לעבר ההוא חובה מקמי' בנין דלג יסת
לאוטבט לי' וע"ד אל חפן אל קשי העם הזה עכ"ל :

ועתה ישראל מה ה' אלפקך שואל מעמך כי אם

את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאסבה אותך
ענין ירא' ו'אסב' הוא דרום ארוך ונפלא כולל כל החור' וכל
וכל המדות (הארכתי בו בחלק עשרה מאמרות
כל הפרטים זו צמחה מילי מעליותא בארובה שיש עימך
לזכרון זיועניך) וצפוטו של יראת ו'אסב' כחב הרב
הצבלי ו"ל לירא מה' שנאמר את ה' אלהיך חירא בעם
לספקיד ולהרעיד אצרוי ליראם ולורזם צקיום התורה והמלות
זה"ש עבוד מירא עבוד מאהבה ו' זהיבי מלי עבד שהם הפכיים
אלא שיירא בעבודת האהבה שמה חסד מכל סמנים
ולפעמים אני עושה מלוא קטנה ואני מחגאה ונות לי שלא עשייתים
אלא ישב וידאג ויחעלב שמה חסד מחקם וכמה מלות כאלו
הפסיד אזי את ה' אלפקיך חירא עכ"ל :

פרשת ראה

אלהיהם על הסרים קשה לימא שחמא אבר האצרון את

כל אלסיסם * אלא נשמך פסוק זה למס שהזכר
למעלה מענין הר גריזים * ובא הרמז למ"ס רז"ל בענין
הכותים לא זוז מ"ס עד שעשאו לעכו"ם גמוריש * כי מלאן
לחס דמות יונה שעברו על הר גריזים וזהו אלסיסם על הסרים *
זה מורה אף ששמרו מתחילה סיו מחמת יראת האריות וסיו
גרי אריות ולא גרי זרק * כי זו סיראה היא יראת חילונם לא
חללת והיראם שהקב"ם שואל מאתנו היא יראת פנימיות במבוא *

כתיב ואבלתם לפני ה' אלסיכס * וכתיב ושמחתם לפני ה'

אלסיכס * וביאר צוה"ק בתחלה כשהמקדש ה'
קיים היו מחראים לפני הקב"ה אזל עתה הואך אנו יכולין לקיים
לאכול ולשמוק לפני ה' * אלא בתחלה כשהקדש יושב בעלמנו
לאכול

פר
בזל על
כונה ל
יוס בו
ני ד' אלו
גנויה לוי
חני בדר
מן רשע
יות החיל
גודם ואו
מות ונה
יה למע
חכה נמל
ל צרכה
יש
ותן מתן
הע"ה כי
חנת ידו
כ להיפק
ומספיע
מלמסס
תפתח אם
וכן נתן ח
מצרכתיך
סאיכו נתן
יוספע מלי
צמלה זו
ישופת